

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

piaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 164

Katowice, wtorek 19-go lipca 1932 r.

Rok 31

Polski plan odbudowy gospodarczej Europy.

Dnia 1 bm. delegacja polska złożyła rękę przew. konferencji lozańskiejskiej memorandum, wskazujące drogi, zmierzające do uzdrowienia stosunków w Europie. M. in. memorandum stwierdza, że Polska śledzi z wielkim zainteresowaniem projekty, zmierzające do przebudowy finansowej przez udzielenie kredytów bankom emisyjnym celem umożliwienia im normalnego funkcjonowania. W dalszej części zalecenia polskie wskazują, że skutkiem kryzysu szereg krajów odczuwa ciężary długów między państwowych i innych zobowiązań publicznych gdyż budżety ich zostały poważnie zmniejszone, ceny na towary spadły do niskiego poziomu, gdy tymczasem suma długów pozostała niezmieniona. Gdyby konferencja lońska tej sprawy nie uregulowała, wówczas nie jest wykluczone, że niektóre kraje zmuszone będą do rewizji swych zobowiązań. Przypominając inicjatywę rządu polskiego, zmierzającą do ustabilizowania położenia gospodarczego drogą współpracy państw rolniczych delegacja polska uważa, że jednym z najbardziej celowych środków ulżenia kryzysowi byłoby danie możliwości zbytu produkcji rolnej tych krajów. W tym celu nieodzownym jest zniesienie wszelkich zarządzeń wojny celnej, istniejących nadal w stosunkach pomiędzy pewnymi państwami. Rząd polski gotów jest na podstawie wzajemności, zawrzeć porozumienie, mające na celu zniesienie zarządzeń tego rodzaju.

P. min. Zaleski zapowiedział podjęcie ponowne inicjatywy zbiorkowania państw rolniczych, których zasieg interesów politycznych i gospodarczych dociera do brzegów Bałtyku, Morza Śródziemnego i Morza Czarnego. Polska, Rumunia, Czechosłowacja, Jugosławia, Węgry, Bułgaria, Łotwa, Estonia — osiem państw, które zrzeszone reprezentowałyby niezwykle ważki czynnik w obecnej strukturze gospodarczej Europy, luźnym zaś chodząc, nie mogą skutecznie bronić swych żywotnych interesów państwowych.

Nowa inicjatywa polska jest wynikiem doświadczeń, poczynionych ostatnio w Lozannie. Kiedy po ciężkiej zimie wczesną wiosną jechali się do Szwajcarii delegacji 50 państw, przywieźli bardzo obszerny program: chcieli, by w Lozannie zastanowiono się nad temi wszystkimi utrudnieniami życia zarówno publicznego jak i prywatnego, które spowodował kryzys gospodarczy.

Lozanna wszystkie te żywotne tematy pominęła. Zajęła się wyłącznie doprowadzeniem do porządku buchaltaryjnych rozrachunków między Niemcami.

Już w trakcie obrad lozańskich delegacja polska próbowała skierować uwagę na konieczność rozszerzenia programu i zajęcia się również i kłopotami niemieckich państw. Memorjał polski

Wojna domowa ogarnęła Niemcy.

Berlin. W miarę zbliżania się 31 lipca b. r., dnia wyborów do Reichstagu, przybierają na gwałtowność walki między nieprzyjacielskimi partjami w Niemczech. Krwawe pokłosie ostatniej niedzieli wynosi 16 zabitych i przeszło 100 rannych.

Najcięższe walki pomiędzy narodowymi socjalistami i komunistami rozegrały się w Altonie i Greifswaldzie. Także w samym Berlinie i innych miastach Niemiec miały miejsce krwawe rozprawy między politykami ulicy. Wszędzie interwenjowała policja. W pobliżu Fürstenwalde musiał wziąć w akcji udział szwadron Reichswehry z karabinami maszynowymi.

W Altonie zajścia spowodowane były zaczepkami komunistów. Demonstrujący pod osłoną policji przeciw faszyzmowi komuniści, maszerowali w stronę

dzielnicy robotniczej. Gdy znaleźli się w dzielnicy proletariackiej, z ogrodów i domów posypały się strzały, w kierunku policji. Ogółem padło około 150 strzałów.

Policja odpowiedziała również ogniem i poczęła przeprowadzać rewizję w poszczególnych domach, jednak bez rezultatu.

Natychmiast na miejsce awantury przybyły dwa samochody pancerne i posiłki policyjne z Hamburga. W międzyczasie demonstranci poczęli w rozmaitych punktach miasta wznosić barykady, wywracając na jezdnię wóz z węglem, w innym zaś miejscu wagon tramwajowy. Do walk wmisczały się również oddziały szturmowe, strzelając na oślep do znajdujących się na chodnikach przechodniów.

Ogółem 55 osób poranionych, w tem

28 ciężko, umieszczono w szpitalu miejskim. Liczba zabitych wynosi 12, w tem dwaj hitlerowcy, trzy kobiety, reszta komuniści i przechodnie.

Podczas walk w Greifswaldzie zabity został na miejscu jeden komunista, dwaj narodowi socjaliści, ciężko poranieni, zmarli w szpitalu; pozatem zaś rannych jest 24 osób. Starcie wywołane zostało przez komunistów, którzy ostrzelali, z rewolwerów pochod hitlerowski.

W Berlinie zastrzelony został jeden narodowy socjalista, 12 osób odniosło rany. W Fürstenwaldzie zanotowano 5 rannych, w Kamienicy 3, w Luckenwalde, 10, w Nauhof 4 osoby odniosły ciężkie, 10 lekkie rany.

Zapóźnie!

Berlin. Równocześnie z ukazaniem się zakazu urządzania wszelkich demonstracji pod gołym niebem, ogłoszony został komunikat, wyjaśniający motywy wydania tego zarządzenia. Ostatni dekret, znoszący zakaz urządzania demonstracji, noszenia mundurów — głosi komunikat — wydany był w przekonaniu, iż walki wyborcze przyjmą bieg spokojny. Oczekiwania te się nie ziściły. Wypadki ostatnich dni zmusiły rząd Rzeszy do przywrócenia zakazu urządzania demonstracji pod gołym niebem na całym obszarze Rzeszy. Rząd, uciekając się do tego środka zastrzegł, że to tylko pierwsza z zarządzeń, po którym w razie potrzeby zastosowane będą dalsze środki, mające na celu zapewnienie spokoju publicznego. Rząd nie cofnie się przed zastosowaniem najostrejszych kar w stosunku do podżegaczy aż do wydania przepisów, na mocy których doraźnie rozstrzelwane będą osoby, schwytane z bronią w ręku. Wydanie tych przepisów możliwe jest nawet bez ogłoszenia stanu wyjątkowego i bez powoływania sądów doraźnych, który na razie rząd nie zamierza wprowadzać. Rząd nie dopuści (?) ponadto do zbrojenia się (już są uzbrojone) organizacji partyjnych. Ostatnie zdanie komunikatu niewątpliwie odnosi się do oddziałów narodowych socjalistów, których uzbrojenie było zapowiedziane ostatnio przez władze partyjne.

Stanowisko Gdańska wobec Polski nie jest poprawne.

Paryż. Wczorajszy „Temps“ zamieszcza obiektywne zestawienie wszystkich płaszczyzn tarć polsko-gdańskich, ostatnich kilku tygodni. Bilans tego zestawienia nie wypada stanowczo na korzyść Gdańszczan i kończy się stwierdzeniem, że gdyby Gdańszczanie okazali trochę poprawności we wzajemnych stosunkach z Polską, mogliby ciągnąć niestychane korzyści z wyjątkowej sy-

tuacji Wolnego Miasta. Gdańsk bowiem, jako naturalny port Polski, bez międzynarodowych kłopotów i bez służby wojskowej mógłby w spokoju spożywać owoce tego uprzywilejowanego stanowiska. Prowadząc jednak politykę ciągłych zadrażnień, Gdańsk doczekał się wreszcie tego, że Polska reaguje coraz silniej na szykany Gdańska ze szkodą dla interesów Wolnego Miasta.

Wybory w Rumunii przyniosły zwycięstwo partii chłopskiej.

Bukareszt. Wyniki wyborów do parlamentu rumuńskiego znane są jedynie częściowo. Ostateczny rezultat wyborów ogłoszony będzie dziś popołudniu.

Według nadeszłych dotychczas wiadomości narodowa partja chłopska (zaraniści) zdobyła 40 procent głosów, wskutek czego uzyskuje premję, przewidzianą przez ordynację wyborczą, w ilości 193 mandaty. wobec czego ma za-

pewnioną w izbie większość 2/3 głosów. W Bukareszcie i innych większych miastach zaraniści ponieśli straty na rzecz liberalów, zyskali natomiast większą ilość głosów na wsi, szczególnie w Siedmiogrodzie.

Charakterystyczny jest również wzrost głosów stronnictwa o programie narodowo-socjalistycznym, przede wszystkim „Żelaznej gwardji“.

wyrażnie wskazywał to zadanie. I dopiero w platonicznych „rezolucjach“, uchwalonych na ostatnim posiedzeniu konferencji lozańskiejskiej, sięgnięto do tego właśnie programu który w memorjale polskim został podany. Rezolucje te są niejako testamentem Lozanny, przekazany następnej światowej konferencji gospodarczej. Kiedy się odbędzie i gdzie, dziś jeszcze nie wiadomo. W każdym razie nie przed listopadem, t. j. wyborami prezydenckimi w Ameryce.

Tych kilka miesięcy, przegradzających nas od następnej konferencji postanowił min. Zaleski wyzyskać do zmontowania bloku państw rolniczych, czyniąc ponowną próbę zrzeszenia, które nie dopuściłoby, aby dalsze wysiłki odbudowy gospodarczej Europy liczyły się

wciąż tylko z interesem Niemiec i ich stosunku do pięciu państw wierzytelkich, a w cień usuwały żywotne zagrożenia bytu innych państw.

Pomysł stworzenia bloku spotka się niechybnie z wielkimi trudnościami i przeszkodami. Nietylko z Niemiec będą w ruch puszczane hamulce...

Nie dlatego oczywiście, aby idea wysunięta przez Polskę, kierowała się oświeczeniem niechęci w czyjakolwiek stronę. Idea ta już w założeniu swem niesie niebezpieczeństwo, ale pokój, gdyż chce pomnożyć sumę pracy i dobrobytu, pomniejszyć bezrobocie i nędzę, w samym ośrodku Europy.

Ale pokój, stabilizacja stosunków, odbudowa pracy, zamożności i zaufania wzajemnego między narodami, są to

właśnie cele, które nie budzą entuzjazmu ani u naszych wschodnich, ani u zachodnich sąsiadów. Ale im bardziej obaj sąsiedzi nasi od wschodu i zachodu nastawieni są na posiew fermentu, tem potrzebniejszy jest właśnie ów blok państw rolniczych, który pragnie zmontować i powołać do pracy minister Zaleski: blok, tworzący wał nieprzebrany między rewolucyjną ekspansją bolszewizmu a odwetowym parciem nacjonalistycznych junkrów pruskich.

Inicjatywa polska przeto jest nakazem silnej potrzeby, wyczuwanej przez zainteresowane takim blokiem państwa, a zrealizowana stałaby się poważnym instrumentem siły w przyszłych staraniach o odbudowę gospodarczą Europy.

E. P.

Polska inicjatorką przystąpienia szeregu państw do anglo-francuskiego „paktu zaufania“.

Paryż. Rząd polski przyjął z dużym zainteresowaniem do wiadomości fakt zawarcia między Francją a Anglią paktu o zaufaniu. Jak się dowiadujemy, ambasadorowie Rzeczypospolitej w Paryżu i Londynie są w trakcie omawiania z rządami francuskim i angielskim kwestji przyłączenia się Polski do tego układu.

Londyn. „Daily Telegraph“ donosi, że w sprawie procedury anglo-francuskiego „paktu zaufania“ — jak obecnie powszechnie nazywają — anglo-francuska deklaracja wynikła pewnie zamieszanie. Gdy pakt ten ogłoszono, powszechnie przypuszczano, że jest on podstawą do omówienia wszystkich trudnych europejskich zagadnień przez mocarstwa zapraszające do Lozanny, a mianowicie, Wielką Brytanię, Francję, Niemcy, Włochy i Belgię. Ten pogląd został obalony przez Simona, który w piątek oświadczył w Genewie, że każde z państw europejskich może przystąpić do paktu. W tym wypadku jednak, twierdzi „Daily Telegraph“ nowa Rada konsultacyjna Europy byłaby jedynie powtórzeniem komisji europejskich (?) planów Brianda. Złożenie niu projektu Brianda. Akcja ze strony in-

nych państw europejskich co do ewentualnego ich przystąpienia kierowana jest, — jak twierdzi pismo, przez Polskę, która zgłosiła

Burze wyrządziły wielkie szkody we Francji.

Marsylja. Onegdaj wieczorem przeszła w Marsyli gwałtowna burza połączona z oberwaniem się deszczowej chmury. Szereg ulic stanęło na kilka godzin pod wodą. W niektórych punktach miasta komunikacja uległa przerwie. Ruch tramwajów ustał na kilka godzin z powodu zamulenia szyn i uszkodzenia przez burzę przewodników elektrycznych. W Nicei przepływający przez miasto strumień wezbrał gwałtownie, grożąc zatopieniem kilkudziesięciu bezdomnym, którzy szukali nocnego schro-

nia przed ulewą pod arkadami mostu. Z pośród 40-tu kilku wzywających ratunku udało się oddziałom miejscowej straży ogniowej i policji na razie ocalić tylko dwie osoby. Reszcie grozi zatopienie. W okolicach Valence kilkanaście osób poniosło śmierć w płomieniach wzniesionych przez pioruny. Dwie osoby zostały zabite na skutek bezpośredniego porażenia piorunem. Zboża na polach zostały zniszczone doszczętnie w promieniu kilkunastu kilometrów.

Bluznierstwo pastora hitlerowskiego.

Lipsk. Znany przywódca narodowo-socjalistyczny, Gottfried Feder, przemawiając na jednym z zebrań przedwyborczych hitlerowców, oświadczył m. in.: „Może tym razem nie dojdzie nawet do wyborów do Reichstagu. Brakuje tylko jednej kropli, a cierpliwość nasza się skończy. W ciągu 14 dni potrafimy załatwić się odpowiednio z czerwoną bestją. Jeśli terror nie ustanie, głowy przywódców lewicy toczyć się będą po ulicach miast i wsi.“

Prawie jednocześnie, na łamach jednej z saskich gazet narodowo-socjalistycznych, ukazał się znamieny arty-

kuł pastora Mutzschmana, w którym osławiony z prowokacyjnych wystąpień kapelan hitlerowskich bojówek szturmowych, całkiem wyraźnie nawołuje do zamachu stanu i mordów politycznych. Píše on m. in.: „Boże, ofiaruj nam w 1932 roku dostateczną ilość konopianych stryczków, przy pomocy których spełnimy samosąd nad wszystkimi marksistami. Bliski jest już dzień narodowego socjalizmu, w którym doradne sądy państwowe będą twardą i nieubłaganą ręką sprawiedliwości wobec własnego społeczeństwa.“

TELEGRAMY.

Sprawa Gorgonowej przed Sądem Najwyższym.

Warszawa. Czwartkowa sesja Sądu Najwyższego będzie poświęcona procesowi Rity Gorgonowej, skazanej przez sąd przysięgłych we Lwowie na śmierć za zamordowanie Lusi Zarembianki w Brzuchowicach.

Rozprawie będzie przewodniczył prezes Sądu Najwyższego wydziału karnego, sędzia Witold de Michellis przy udziale sędziów J. Jamonta i St. Wyrobka. Sędzia Wyrobek jest referentem sprawy. Protokołować będzie naczelny sekretarz Sądu Najwyższego J. Przyłuski. Fotel prokuratorski zajmie prokurator Sądu Najwyższego Jurkiewicz.

Obrona spoczywa w rękach adwokata Mieczysława Ettingera z Warszawy i Axera ze Lwowa.

Obroncy będą uzasadniali wywód kasacji, który opiera się na wytknięciu sądowi pierwszej instancji uchybień formalnych. Wedle opinii prawników, wyrok będzie prawdopodobnie skasowany ze względu na istotne uchybienia, dotyczące sentencji wyroku.

O ile sąd lwowski włożył dużo pracy w motywy, uzasadniające winę oskarżonej, o tyle potraktował po macoszemu samo brzmienie sentencji, pozostawiające wiele do życzenia z punktu widzenia prawnego.

Sowiety długi Niemcom spłacać będą naftą.

Berlin. Wbrew energicznemu zaprzeczeniom ze strony rosyjskiej utrzymuje się w Paryżu pogłoska, że nieustępliwe stanowisko delegacji sowieckiej na konferencji naftowej należy przypisać tajemnemu układowi naftowemu między Sowietami i Niemcami. Wtajemniczeni twierdzą, że Sowiety zawarły z Niemcami porozumienie w sprawie dostawy do Niemiec nafty sowieckiej jako zapłaty za długi zaciągnięte przez Sowietów u przemysłu niemieckiego.

Belgia — Holandia i Luksemburg.

Bruksela. Ministrowie spraw zagranicznych Belgii i Holandii i sekretarz ministerstwa Luksemburgu podpisali konwencję w sprawie obniżenia barier celnych. Państwa układające się zamierzają zakomunikować tekst konwencji państwom, z którymi łączą je stosunki handlowe oraz Lidze Narodów.

Odezwa biskupów niemieckich przed wyborami.

Berlin. Biskupi niemieccy na obszarze Prus wydali zbiorową odezwę do wiernych wobec zbliżających się wyborów do ciał ustawodawczych Rzeszy, wskazując na wielkie znaczenie tych wyborów nie tylko pod względem politycznym, lecz również na sprawy religijne. Wybory nakładają na każdego chrześcijanina-katolika obowiązek uczynienia z prawa wyborczego w taki sposób użytku, ażeby odpowiedzialności każdego, jako obywatela i katolickiego chrześcijanina stało się zadość. Biskupi ostrzegają wiernych, ażeby nie oddawali swoich głosów na agitatorów takich partji, które nie są godne katolickiego narodu.

Rodacy amerykańscy kupią Hausnerowi nowy samolot.

Nowy Jork. Według wiadomości z New Jorku pewna grupa polska pertraktuje z firmą Belanka o kupno dla Hausnera olbrzymiego samolotu „Eroma“.

Czy dyrekcja P. K. P. będzie przeniesiona do Gdyni?

Gdynia. Minister komunikacji inż. Kühn przyjął specjalną delegację w Gdyni, w której skład wchodzi prezes Rady portu Korzon, dyrektor centralnego zakupu złomu Gombrowicz, dyrektor koncernu węglowego „Progres“, Rawicz-Sterbo i przedstawiciel kupiectwa gdańskiego dr. Smoleń. W czasie przyjęcia obecny był również komisarz rządu m. Gdyni p. Zabierzowski. Minister komunikacji polecił m. Gdyni dostarczyć szczegółowych planów co do możliwości terytorjalnego rozmieszczenia budowy dyrekcji kolejowej w Gdyni.

Śmierć Baty dziełem nieznanych zamachowców?

Praga. Wśród robotników w Żilnie krąży fantastyczne pogłoski, że katastrofa samolotu Tomasza Baty nie była wypadkiem, ale wynikiem zamachu.

Korespondent wiedeńskiego pisma „Sonn- und Montags Ztg.“ potwierdza te pogłoski i twierdzi, że szereg poszlak wskazuje na to, że samolot był rozmyślnie uszkodzony.

Próby sabotażu wydarzyły się już niejednokrotnie: Po powrocie Baty z Indji, jakiś nieznanymi zbrodniarz poprzeciwna stery samolotu Baty „Fokker F XII“, skutkiem czego samolot przy starcie zarył się w ziemię. Obyło się wtedy bez ofiar w ludziach.

Drugi wypadek zamachu miał miejsce przed 8 tygodniami. Samolot Baty „Albatros“ uległ wówczas katastrofie z niewiadomej dotychczas przyczyny; ofiarą padł współpracownik zakładów żłińskich inż. Husfelec. Śledztwo w sprawie katastrofy jeszcze nie jest ukończone.

Ostatnia katastrofa jest prawdopodobnie trzecim i niestety ostatnim zamachem.

Japonia wysłała samoloty przeciw zbuntowanemu pułkom.

Charbin. Dwa mandżurskie pułki w Kirinie zbuntowały się przeciw rządowi mandżurskiemu. Nad Kirinem zawieszono stan wyjątkowy. Przeciw zbuntowanemu oddziałom wysłano dwie eskadry japońskich samolotów bombowych.

Likwidacja konfliktu między Litwą a Watykanem?

Citta del Vaticano. Pełnomocnik kurji papieskiej w Kownie, internuncjusz Mgr Arata, który ostatnio bawił w Rzymie, złożył Ojcu św. raport o swej działalności na Litwie. Ze sprawozdania tego wynika, że w Kownie powszechnie doszli do przekonania, iż zatarg między rządem litewskim a Watykanem należy zlikwidować i odnowić nunciaturę papieską w Kownie.

Dwaj sąsiedzi.

Powieść z życia ludu.

Wielka i piękna wieś Skawina leży u stóp lesistych, wzgórz karpackich, z wąwozów których wypływa dzika, czasami i niebezpieczna rzeczka Skawa, której też wieś owa swoją nazwę zawdzięcza. Rzeczka ta wpada do Wisły niedaleko miasteczka Zatoru. O trzy mile od niej jest granica śląska, przez którą przechodzą gościnnie wiodący od Zatoru przez Oświęcim, potem przez śląskie miasteczko Bieruń, do Mikołowa, Gliwic i tak dalej.

Ten właśnie gościnnie przechodził przez wieś Skawinę, leżącą, jak się rzekło, nad rzeczka Skawą, w bardzo pięknym położeniu. Skawinianie żartując sobie, mawiali, że usposobienie ich ma coś wspólnego z właściwościami rzeczki. Są oni zazwyczaj spokojni i cisi, chodzą pełnie do roboty i mało kłopotu sprawiają miejscowej władzy. Nieraz jednak w sposób niepojęty umysły ich się burzą, i gdy rzeczka nagle przybiera i wodą swoją część wioski zalewa, wtedy wszczynają się kłótnie i nieprzyjaźnie pomiędzy ludźmi.

To rozgorzenie namiętności zostawia

potem po sobie wiele nieprzyjemności, a nienawiść pomiędzy przeciwnikami trwa często i nadal, choć ukryta jak zarzewie w popiele, przez całe lata.

Podobna nieprzyjaźń zagnieżdżyła się między dwoma sąsiadami, gospodarzami.

Jeden z nich, zamożny zagrodnik, zwał się Jakób Ciepły, a drugi, zbiedniały, Andrzej Chudziak. Tamten posiadał dwa-dzieścia dwie morgi gruntu, drugi zaledwie dziewięć. Gospodarstwo tamtego, ponieważ był pilny i ogledny, znakomicie wzrastało, tego zaś cofało się wstecz z roku na rok, a to nie bez własnej winy. Wprawdzie miał Chudziak dwa razy więcej dzieci, ale to nie mogło być powodem, aby nie mógł porządnie gospodarzyć, były inne przyczyny biedy jego.

Zamiast zajrzeć sobie samemu w zanadrze i powiedzieć sobie: źle się gospodarzę, — wolał wymyślać sąsiadowi.

— On, ma się rozumieć — mawiał — panoszy się naszym kosztem; kupuje rolę po roli za pieniądze, które z lichwy uciufał. Najemników ma najlepszych, bo ma pieniądze i gorzałę. Zboże sprzedaje drogo, nie tak jak my, że bierzemy, co nam żyd da... Mój ojciec wiedział, dlaczego tak nie cierpiał tego hultajstwa — lotry przekłete!...

Ciepły, chociaż mógłby tak samo od-

placać się sąsiadowi swojemu nienawidzą, odczuwał jednakże jego niedolę i przebaczał mu. Pamiętał na słowa kaznodziei, sędziwego duszpasterza w parafji, który z kazalnicy głosił, że należy swym nieprzyjaciółom przebaczać i dobrze czynić tym, którzy nas obrażają i nienawidzą.

Jakób Ciepły, przejęty słowami temi, postanowił z sąsiadem się pogodzić. Była to jednak praca nielada, ba! nawet prawie niemożliwa, bo Chudziak jawnie Ciepłego obrażał. Nie upłynął ani dzień jeden, w którym albo sam Chudziak, albo żona jego lub dzieci nie wyrządzili mu jakiej przykrości. A gdy do nich łagodnie się odezwał, obrzucano go obelgami i bzydkami wyzwiskami.

Jakób Ciepły był wzrostu wysokiego i silnie zbudowany. Przewyższał swego sąsiada wzrostem o głowę.

Przeciwnie zaś żona Jakóba była o wiele niższa od żony Chudziaka; była to szczupła kobietka. Obie godne małżonki miały języki nader sprawne, mogły w zawady iść z sobą. Zawsze jednak przemogła szczupła i słabowita... Barbara, żona Jakóba. Nie podobało się to wcale jej mężowi; z tego powodu wynikała nieraz pomiędzy nimi sprzeczka. Prosił ją Jakób, aby kłótni z sąsiadką

unikala, ale Basia tak dużo na raz odpowiadała, że po jej stronie jest słusność, że zaczepiona musi odpowiedzieć, bronić swego honoru... tak pytowała językiem, że biedny małżonek musiał ucichnąć.

Przyczyną wszystkich tych utarczek były po większej części dzieci Andrzeja, szczególnie Macioś, któremu o konopianych włosach Jasiak, a nierzadko i siostry, Frania lub Nastka, w jego psikusach dopomagały. Gdy zaś ta zgraja coś szkodnego sąsiadowi wyplata, nigdy rodzice ich nie skarcili, przeciwnie, starzy zwalali całą winę na dzieci sąsiadów.

Ciepły miał dwoje dzieci: Kasię, dziewczynkę łagodną i grzeczną, i Stasię, chłopczyka zaledwie umiającego chodzić.

Obejście obu sąsiadów odgraniczał parkan, który od ścian bocznych, przylegających do siebie domostw, aż do stodoły i pół się rozciągał; a postawił go Jakób Ciepły, chcąc się sam uchronić od szkód, jakie mu robiły kury sąsiada w ogrodzie. Kury wszakże dla których, jak wiadomo, żaden płot nie jest za wysoki, które nie znają prawa, co jest moje, a co twoje, często na tamtą stronę się przeprawiały. Gdy jednakże jabłka się zarumieniały, wtenczas i psotny Macioś przez płot w ślad za kurami przeskakiwał (Ciąg dalszy nastąpi.)

Kronika bieżąca

Wtorek
19
lipca

Św. Wincentego
a Paulo, wyznawcy.
Św. Symnacha, pa-
pieża.
Św. Feliksa, biskupa

Kalendarz słowiański: Wodzisław.

Jutro środa, 20 lipca: Św. Czesława
wyznawcy.

*
Wschód Zachód

Słońca o godz. 3,55, o godz. 19,44.
Księżyc o godz. 20,58, o godz. 5,23.

Z historii śląskiej.

19 lipca 1723. Na Starejwi pod Raciborzem położono kamień węgielny pod nowy kościół Matki Bożej, którego budowa przewlokła się aż do roku 1727. Rozebrany stary kościółek postawiono w Pawłowiu. — 1880. Burza przechodząca ponad G. Śląskiem, deszcze i wylewy Odry, wyrządziła szkody jak obliczono na 16 milionów marek. — 1874. Pożar nawiedził Wielką Dąbrówkę, który strawił kapliczkę, stojącą w miejscu, gdzie dziś stoi krzyż, wystawiony w 1887 roku. — 1884. Na kopalni Fryderyka pod Tarn. Górą obchodzono 100-letni jubileusz odkrycia bogatych kruszców. — 1908. W niedzielę odbyło się poświęcenie kościoła i klasztoru księży franciszkańców w Panewniku, którego dokonał Jego Eminencja ks. kardynał Jerzy Kopp.

*

W roku: 1834. Umarł ks. Wilhelm Jauernik, prob. przy kościele św. Mikołaja na Starejwi pod Raciborzem. — 1834. Umarł lokalista ks. Leopold Tenschner w Dębii pod Opolem, następca Ignacego Liszowskiego. — 1834. Powiat bytomski na ogólną liczbę mieszkańców 41 052 wykazywał 459 Niemców. — 1835. Ratyfikowanie regulacji granicy między Polską i Śląskiem. Wtedy przy regulacji zajęli Prusacy las graniczny 2356 morgowy. Dziś stoi tam dwór Czarnylas (koło Woźnik). — 1835 W Pszczyźnie wybudowano synagogę. — 1835. Zamek lignicki spłonął po raz drugi. Odbudowano synagogę. — 1835. Zamek lidnicki spłonął po raz drugi. Odbudowano go na nowo podług planu budowniczego Szykła tak, jak przedstawia się obecnie.

*

Zaćmienie słońca w dniu 31 sierpnia.

Na dzień 31 sierpnia rb. zapowiadają astronomowie całkowite zaćmienie słońca. W dniu tym w godzinach popołudniowych, księżyc przejdzie między ziemią a słońcem. Cień księżycy podróżować będzie od okolic bieguna północnego, przez prowincję kanadyjską Quebec i północno - wschodnią część Stanów Zjednoczonych, następnie przez Atlantyk, do Przylądka Cod, z szybkością 600 stóp na sekundę.

W Europie zaćmienie nie będzie widziane. Ale z Europy wybiera się do Ameryki ekspedycja uczonych angielskich i skandynawskich. Europejczycy wspólnie z Amerykanami czynić będą obserwacje ze szczytu Góry Washington w New Hampshire. Zmontowano tam już całe laboratorium astronomiczne.

Na długości wskazanego pasa zaćmienie będzie całkowite. Efekt takiego zaćmienia jest wprost groźny. Ludzi ogarnia nieznaną, niewytłumaczony niepokój a nawet lęk paniczny. Najwyraźniej jednak lęk ten przejawia się u zwierząt. Dawne kroniki astronomów notują, nawet przy zaćmieniach niecałkowitych, żywiołową ucieczkę bydła z pola, popłoch wśród ptactwa, wycie psów, wilków. Następuje znaczne obniżenie się temperatury, zjawiają się gwałtowne zmiany w barometrze, zmiany w zachowaniu się roślinności, kierunku i natężeniu siły wiatru. Na otwartych wodach fala podnosi się groźnie. Wogóle — obraz sodomski.

Całkowite zaćmienie będzie trwało w tym roku około 100 sekund.

Zamówienia rządowe trzyma w kieszeni, a robotnicy umierają z głodu.

W niedzielę, dnia 17 bm. w Król. Hucie w sali „Hotelu Śląskiego“ odbyło się zgromadzenie członków zw. zawodowego metalowców Z. Z. Z. warsztatów górnych i dolnych huty „Królewskiej“ przy udziale 500 zgórą członków.

Na zebraniu przewodniczył ob. Małysz. Referat wygłosił sekretarz okręgowy p. Bajdur na temat ogólnej sytuacji gospodarczej. Po obszernej dyskusji nad referatem przyjęto rezolucję, w której zgromadzeni zwracają się do prokuratury o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej dyrektora huty „Królewskiej“, Szaerffa, za działalność na szkodę państwa polskiego, przez to, że zamówienia rządowe trzyma w kieszeni a robotnicy z głodu umierają; jak również zagraniczne zamówienia, które miały być wykonane na polskim Śląsku — dyrektor Szaerff przekazał w większej części hutom w Niemczech.

Dalej zgromadzeni apelują do komisarza demobilizacyjnego o zrewidowanie swej decyzji, wydanej dwa miesiące temu, że 800 robotników ma pójść na urlop turnusowy z huty „Królewskiej“

— Kodeks karny — od 1 września. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 lipca zamieszcza rozporządzenie P. Prezydenta Rzplitej z mocą ustawy o wprowadzeniu w życie z dn. 1 września nowego kodeksu karnego i prawa o wykroczeniach.

— Zarządzenie min. W. R. i O. P. w sprawie zeszytów szkolnych. W nr. 332 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Oświaty z dnia 17 maja rb. ogłoszone zostało zarządzenie o następującej treści:

W związku z zamierzoną normalizacją zeszytów szkolnych ministerstwo zezwala na używanie w szkołach zeszytów, według dotychczasowych formatów jedynie do dnia 30 czerwca 1932 r. Od tego terminu obowiązywać będzie bezwzględnie format, jaki zostanie uchwalony przez Ministerstwo“.

Z treści powyższego rozporządzenia wynika, że normalizacja zeszytów szkolnych jest dopiero zamierzona, a obecnie jeszcze nie zdecydowana, oraz, że format przyszłych zeszytów znormalizowanych zostanie ustalony przez władze i wtedy będzie obowiązywał dopiero od dnia 30 czerwca 1934 r.

— Apteki w Polsce. Jak wynika z ostatnich obliczeń w związku z drugim spisem ludności, na 1 aptekę w Polsce przypada przeciętnie 15 247 mieszkańców. Największa liczba mieszkańców na 1 aptekę, mianowicie 22 625 osób przypada na terenie województwa wołyńskiego. W wojew. tarnopolskim na 1 aptekę przypada 22 529 mieszkańców, w stanisławowskim 20 499, w lwowskim 16 634 w kieleckim 15 451, w krakowskim 14 819, w śląskim 13 120 mieszkańców na jedną aptekę.

Województwo śląskie.

* Widmo zwolnień zawisło nad śląskimi kopalniami i cynkowniami. Śląskie kopalnie i cynkownie zgłosiły do kom. demob. wniosek o zwolnienie 162 urzędników z dniem 30. września br.

* 6 sierpnia odjazd emigrantów do Ameryki. Najbliższe transporty emigrantów do Stanów Zjedn. T-wa Linja Gdynia — Ameryka i United States Lines na okręt „Pułaski“ odchodzą z Warszawy dn. 6 sierpnia — z Gdyni zaś dn. 11 sierpnia r. b.

* Delegacja pracowników publicznych wojew. śląskiego u p. ministra. Zespół zrzeszeń pracowników publicznych województwa śląskiego, wykonując uchwaloną na Kongresie urzędniczym w dniu 26 maja rb. rezolucję i po odbytej w tej sprawie z p. wojewodą śląskim konferencji, wysłał w dniu 8 bm. delegację zespołu do p. ministra skarbu, który ją w tym dniu przyjął na godzinnej audjencji.

Delegacja wręczyła p. ministrowi memoriał zawierający między in. wyżej wspomnianą rezolucję i przedstawiła u-

część dolną, a to z tego powodu, że decyzja komisarza demobil. zapadła wtedy, kiedy huta znajdowała się bez zamówień. Obecnie zaś sytuacja na terenie huty znacznie się poprawiła przez zamówienia zagraniczne. Z tego też powodu nie można w jednym dniu wyrzucić na bruk 800 robotników, których utrzymać musi państwo z funduszu bezrobocia.

Zgromadzeni protestują przeciw zarządowi huty „Królewskiej“, że 15 bm. wypowiedziano pracę 800 robotnikom, i to przeważnie zasłużonym Polakom, którzy mają pójść na urlop turnusowy 3-miesięczny, natomiast nie otrzymał wypowiedzenia żaden Niemiec.

Na taki wybryk ze strony dyrekcji polska klasa robotnicza nigdy nie dopuści. Zgromadzeni stwierdzają, że huty nie opuszczą wcześniej na urlop turnusowy, aż po opróżnieniu huty przez Niemców. Zgromadzeni solidaryzują się w zupełności z rezolucją, przyjętą w niedzielę, dnia 10 lipca br. na kongresie Z. Z. Z. w Katowicach i proszą władze o zrealizowanie ich. (kr)

stnie nadzwyczaj rozpaczliwe położenie, w jakim się znaleźli pracownicy publiczni w województwie śląskim, po dokonanych w ostatnich czasach redukcjach pborów, a w szczególności po redukcji 10 proc. dodatku — prosząc go o uwzględnienie naprowadzonych w memoriale okoliczności i przywołanie skreślonego 10 proc. dodatku. Pan minister skarbu odniósł się do delegacji bardzo życzliwie, wyjaśnił, że rząd mając swego czasu możliwość z własnej inicjatywy przyznawał dodatki, naprowadził powody, które zmusiły rząd do redukcji wydatków tak rzeczowych jak i osobowych, w celu utrzymania równowagi budżetu, uznał przedstawione przez delegację wywody za słuszne i przyrzekł zawarte w memoriale postulaty rozpatrzyć i zawiadomić Zespół pisemnie o powziętej decyzji.

* Wylosowane książeczki premjowe P. K. O. Dnia 15 lipca 1932 r. odbyło się w Poczтовой Kasie Oszczędności 25-go z rządu losowanie książeczek premjowanych Serli I.

Premje w kwocie 1 000 zł. padły na następujące numery:

3366 8203 9252 10610 10974 11485 12921 14377
15994 18994 20426 20580 20651 21156 23335 23649
24431 26198 32189 33837 34305 35043 35780 36807
38703 40131 40313 41289 42647 44519 44977 45948
46441 47289.

* Ułatwienie w nabywaniu ekstraktu tytoniowego. Śląska izba rolnicza podaje do publicznej wiadomości treść pisma państwowego magazynu tytoniowego w Katowicach: „Ekstrakt tytoniowy może być również na wniosek dostarczony odbiorcom pozamiejscowym pocztą (przesyłką do 15 kg. netto — 20 kg. brutto) lub koleją za zaliczeniem wzgl. bez zaliczenia po wpłaceniu należnej kwoty do P. K. O. na konto państw. magazynu wyrobów tytoniowych w Katowicach nr. 300 538. Odbiorcy ekstraktu z dalszych okolic przesyłają w takich wypadkach magazynowi pocztą zaświadczenie śl. izby rolniczej do jakiego celu służyć ma ekstrakt, podając równocześnie ilość ekstraktu oraz dokładny adres. Wskazując na powyższe udogodnienie dla osób zamieszkałych zdale od Katowic, poleca izba rolnicza korzystanie z tego urządzenia.

Przy tej okazji izba rolnicza przypomina, że sprzedaż ekstraktu tytoniowego w województwie śląskim odbywa się tylko za zaświadczeniem śl. izby rolniczej: Zaświadczenie na zakup ekstraktu tytoniowego wydaje izba na wniosek za drobną opłatą manipulacyjną. Adres: Śl. Izba Rolnicza Katowice, ul. Julj. Ligonja 36 róg ul. Sienkiewicza, tel. 17-58. Godziny urzędowe w dni powszednie od 8—15, w soboty od 8—13.

* Ze zjazdu prezesów Zjednoczenia kolejowców polskich. Przy udziale 119 prezesów i mężów zaufania, odbył się onegdaj na sali pod Strzechą Górnica w Katowicach zjazd prezesów oddzia-

Ostrukcja, zle funkcje trawienia, rozkład i fermentacja w jelitach, nadkwaśność soku żołądkowego, nieczysta cera na twarzy, piersiach i plecach, czyraki, kataru błony śluzowej, ust, przemijają prędko przy użyciu naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa.

łów sekcji zawodowych oraz mężów zaufania zjednoczenia kolejowców polskich. Na zjeździe uchwalono rezolucję przeciwko wprowadzeniu noweli do ustawy emerytalnej.

Z Katowickiego

Wynik wyborów do rady zakładowej w hucie Baildon.

W ubiegłą sobotę odbyły się wybory do rady zakładowej w hucie Baildon Katowice - Dąb, które dały wynik następujący: Z. Z. Z. 165 głosów — 2 mandaty, Z. Z. P. 396 głosów — 5 mandat., Wolne Zrzeszenie 77 głosów — 1 mand., „Freie Gewerkschaften“ 149 głosów — 1 mandat, Lista Propozycyjna (?) 99 głosów — 1 mandat. Lista nr 4 była uśredniona. W stosunku do poprzednich wyborów Z. Z. Z. (dawna G. F. P.) zyskał 1 mandat więcej. (k)

Gminy śląskie proszą o odroczenie spłat pożyczek.

Szereg gmin i miast, zwłaszcza z okręgów przemysłowych, zwróciło się do Śląskiej Rady Wojewódzkiej z prośbą o udzielenie im jedno lub dwuletniego moratorium w spłacie pożyczek, zaciągniętych swego czasu w Skarbie Śląskim oraz Zakładzie Ubezpieczeń. Prośbę swą umotywowwały gminy i miasta stałym kurczeniem się dochodów. Uciążliwe dla gmin i miast są zwłaszcza procenta płacone tytułem zwłoki w spłacaniu pożyczek i to jest właściwie główna przyczyna skierowania próśb o udzielenie moratorium. Sprawą powyższą zajmie się Śląska Rada Wojewódzka na najbliższym posiedzeniu. (k)

Nowe ceny chleba w Katowicach.

Podaje się do publicznej wiadomości, że Magistrat wyznaczył cenę wytyczną z 1 kg chleba z 65% mąki żytniej na 0.41 zł, począwszy od 19 bm. aż do odwołania. (k)

Ukarany bluźnierca.

Paweł Macherski, bezrobotny, bez stałego miejsca zamieszkania, będąc dnia 3 czerwca br. na rynku w Mikołowie, podszedł do zebranych tam szoferów, i począł bluźnić — nie dając się powstrzymać — przeciwko Bogu, wywołując ogólne zbiegowisko.

Policjant, dyżurujący wówczas na rynku, widząc co się dzieje, wylegitymował Macherskiego, który w trakcie tego rzucił się na policjanta, wyrwał mu rewolwer, a następnie chciał mu odebrać szablę, krzycząc przytem: „bezrobotni Mikołowa pomóżcie swemu towarzyszo- wi z Katowic“.

Wczoraj Macherski odpowiadał przed Sądem Okręgowym w Katowicach. Wobec udowodnienia mu winy, Sąd skazał go za bluźnierstwo na 4 miesiące więzienia, i za stawianie oporu władzy również na 4 mies. więzienia, zamieniając obie kary na łączną w wysokości 6 miesięcy więzienia. (k)

Wyprawa po wódkę i tytoń.

Nieznani sprawcy za pomocą podrobionych kluczy włamali się od strony ulicy Mickiewicza w Katowicach do składu wódek i wyrobów tytoniowych Goldsteirowej Bronistawy i skradli większą ilość butelek różnego rodzaju wódek i wyrobów tytoniowych, nieustalonej dotychczas wartości. (k)

Cegłą w szybę wystawową.

Nieznani sprawcy wybił cegłą szybę okna wystawowego składu konfekcyjnego Kołodziejowej Teofilii w Siemianowicach przy ulicy Wandy 16, a następnie skradł z wystawy dwie koszule męskie sportowe, poczem zbiegł w niewiadomym kierunku. Łączna szkoda wyrządzona Kołodziejowej wynosi około 600 zł. (k)

Oplakane skutki zbyt szybkiej jazdy.

Wczoraj w nocy o godz. 0,45 jadący motocyklem Kozieł Leon, zam. w Król. Hucie przy ul. Mieleckiego 19, szosą Król.-Hucką, pomiędzy Bederowcem a szybem Pawła w Chorzowie, najechał na parokonną furmankę z taką siłą, że spadł z motocyklu i wskutek upadku doznał złamania kręgosłupa, ponosząc śmierć na miejscu. Jadący tą furmanką bracia Jerzy i Józef Joszkowie z Król. Huty wyszli z wypadku bez szwanku.

Zwłoki motocyklisty Kozioła złożono w kostnicy szpitala miejskiego w Katowicach. Dochodzenia celem ustalenia kto ponosi winę wypadku, w toku. (k)

Z Król. Huty

Dodatkowe komisje poborowe.

Magistrat miasta Król. Huty podaje do wiadomości zainteresowanym, że dodatkowe komisje poborowe na terenie P. K. U. Królewska Huta odbywać się będą w lokalu P. K. U. przy ul. Piastowskiej 3, w dniach: 20 lipca, 17 sierpnia, 19 października, 16 listopada, 21 grudnia rb. od godz. 8 rano począwszy. (kr)

W pośpiechu najechał żołnierz.

Na powracających z nocnych ćwiczeń żołnierz 75 p. p. w Król. Hucie najechał w dniu 18 bm. o godz. 2,30 nad ranem, przy zbiegu ulic Ligota Górnicza — Jacka, szofer taksówki Tomasz Stachowiak z Król. Huty, skutkiem czego szereg żołnierzy zostało okaleczonych. Poważniejsze okaleczenia doznali strzelcy Zaremba, Okulok, Ginzeiger i kapral Łydko. Wszystkich czterech odwieziono autem na izbę chorych 75 p. p. w Król. Hucie. Szoferem zajęła się policja. Jak wynika z przeprowadzonego śledztwa, winę w wypadku ponosi szofer Stachowiak z powodu szybkiej i nieprzepisowej jazdy. (kr)

Nawet świętego miejsca nie uszanują.

Nieznany dotychczas sprawca skradł modlącej się w kościele św. Jadwigi w Król. Hucie G. Pierchałowej torebkę damską, w której znajdowała się pewna kwota pieniężna. (kr)

Kupiec sprzedał towar, a złodziej wziął pieniądze.

Niezwykły przypadek zdarzył się w tych dniach niejakemu Augustynowi Nowarce z Król. Huty ul. Kazimierza. Mianowicie wymieniony bawił w pewnym sklepie, gdzie czynił zakupy. Kiedy towar został już zapakowany, a przy szło do zapłaty, Nowara stwierdził, że nieznany sprawca skradł mu z kieszeni portfel z gotówką oraz kartą wojskową i cyrkulacyjną. O całym wypadku N. powiadomił władze policyjne. (kr)

Przeszkadzili im w kradzieży.

Do garażu zakładu ubezpieczeń społecznych w Król. Hucie włamało się kilku nieznanych sprawców, którzy skradli motocykl. Zanim jednak zdążyli ucieknąć z nim, zostali spłoszeni, pozostawiając motocykl na ulicy, sami zaś ulotnili się. (kr)

Z Świętochłowickiego

Rząd idzie na rękę hucie „Bismarcka“.

Huta Bismarcka w Wielkich Hajdukach zalegała Skarbowi Państwa z podatkiem za rok 1930 i 1931 w wysokości przeszło 5 milionów złotych. Obecnie, na skutek starań poczynionych w Warszawie w rządzie, podatki te zostały mocno skreślone, bowiem o całe 3 i pół miliona złotych. (s)

Kopalnia kruszcu „Brzozowice“ zamariła.

Wczoraj unieruchomiona została ostatnia kopalnia kruszcu w Polsce „Brzozowice“, leżąca na Śląsku. Dyrekcja kopalni zwolniła całą załogę w liczbie 700 osób, pozostawiając 56 ludzi, jako załogę obserwacyjną. Zamknięcie kopalni i pozbawienie pracy 700 ludzi wywołało zrozumiałe rozgoryczenie wśród całej załogi. (s)

Obrabowali i uciekli, nazwiska bandytów są jednak znane.

W ubiegłą sobotę napadnięta została w Szarleju przez dwóch nieznanych sprawców kasjerka firmy Kusz — Katarzyna Koczyńska z Wielkich Piekar. Sprawcy po steroryzowaniu swej ofiary zrabowali jej skórzaną torbę, w której znajdowała się znaczniejsza gotówka, oraz torebkę ręczną, w której znajdowały się różne kwity i rachunki, poczem zbiegli w niewiadomym kierunku. Za bandytami wszczęto natychmiastowy pościg. Ustalono, iż sprawcami są Jan Janusz oraz Karol Zobik obaj z Wielkich Piekar, którzy zbiegli do lasu znajdującego się pod Józefką. (s)

Najechana przez furmankę.

Przy zbiegu ulic 3 Maja i Piekarskiej w Szarleju najechana została przez furmankę niejaką Zofia Skupień z Olkusza, skutkiem czego odniosła ogólne obrażenia wewnętrzne. Ranną odstawiono do

Naigrawanie się z robotników musi się skończyć.

Dyrekcja kopalni „Mysłowice“ kpi sobie z orzeczenia komisarzy demobilizacyjnego.

Wczoraj o godz. 11 rano przed kopalnią „Ferdynand“ zebrał się tłum robotników, złożony z przeszło 200 osób, który pochodem chciał iść na kopalnię „Mysłowice“. Byli to robotnicy, wyznaczeni przez p. komisarzy demobilizacyjnego do pracy w kop. „Mysłowice“. Ponieważ policja nie dopuściła do demonstracyjnego pochodu, robotnicy grupami poszli do kopalni „Mysłowice“, — gdzie wybrali delegację, która poszła się zapytać Rady załogowej kop. „Mysłowice“, czy godzi się na przyjęcie ich do pracy.

Robotnicy kopalni „Mysłowice“ oświadczyli delegacji, iż dotąd nie mogą się zgodzić na przyjęcie ich do pracy, dopóki dyrekcja kopalni „Mysłowice“ nie przyjmie z powrotem do pracy ludzi zredukowanych z ich kopalni.

Po uzyskaniu takiej odpowiedzi, robotnicy z kopalni „Ferdynand“ rozeszli się do domów.

Cała ta sprawa pachnie niebywałym skandalem. Kopalnię „Ferdynand“ zamknięto, przyrzekając, iż 800 ludzi znajdzie pracę na kop. „Mysłowice“, a jednocześnie zaś redukuje się robotników z kop. „Mysłowice“, którzy, zupełnie słusznie zresztą, nie chcą się zgodzić na przyjęcie do pracy robotników z innej kopalni z chwilą, gdy stać się to ma kosztem ich towarzyszy pracy.

Robotnicy kopalni „Ferdynand“ obalamuceni chodzą od Anasza do Kaifasza, znikąd nie znajdując pomocy. Sądzymy, iż p. komisarzy demobilizacyjny ureguluje tę kwestję i wyda surowe zarządzenia dyrekcji kop. „Mysłowice“.

Z uzdrowisk śląskich.

Jedźmy do uzdrowisk naszych.

Goczałkowice Zdrój. Zakład zdrojowo-kąpielowy Goczałkowice na Górnym Śląsku, położony u stóp Beskidów bielskich w malowniczej okolicy, obfitującej w stawy oraz starodrzewne lasy księcia pszczyńskiego. Z Katowicami połączone są Goczałkowice przez Bielsko asfaltowaną szosą, wobec czego niema tu kurzu, a komunikacja znakomita. Poza to 22 pociągów dziennie w obie strony oraz 16 autobusów. Łódzkowanie na stawie i sport wędkarski na Wiśle. W roku bieżącym kryzys daje się bardzo odczuwać. Obecnie jest tu 320 kuracjuszy, czyli o 150 mniej jak w roku zeszłym. Czerwiec był słotny i chłodny, lipiec bardzo pogodny. Ceny niższe o 25 proc. w stosunku do sezonu zeszłorocznego.

Jaworze. Sezon wiosenny miał przebieg dobry. Frekwencja przewyższała

tak jak w sezonie zimowym, zeszłoroczną. Z wyjątkiem drugiej połowy maja panowała podczas całego sezonu wiosennego pogoda. Większość gości z Warszawy, z Zagłębia Dąbrowskiego, Poznania i Krakowa. W czerwcu zwiedziła uzdrowiska wycieczka syndykatu dziennikarzy i sprawozdawców sejmowych. Sezon główny rozpoczął się pod znakiem doskonałej pogody. Wszystkie mieszkania zajęte. Mimo to ceny o 15 proc. niższe niż w roku ubiegłym. Dnia 1 lipca przyjeżdżało Jaworze dydaktyczną wycieczkę balneologiczną Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego z prof. L. Korczyńskim na czele. W pierwszych dniach lipca zjechało szereg osobistości ze świata naukowego, literatury i dyplomacji. Frekwencja przewyższa zeszłoroczną o 10 proc.

szpitala w Szarleju. Kto ponosi winę w wypadku, narazie nie stwierdzono. (s)

Włamanie do sklepu.

Do składu spożywczego Emilji Lastokowej w Karol - Emanuel włamało się kilku nieznanych złodziei, którzy po wylamaniu łomem drzwi skradli, nie stwierdzoną ilość wyrobów tytoniowych kawy, czekolady, herbaty itd. (s)

Bezczelny Niemiec.

Buta i beczelność niemiastków wzrasta z dnia na dzień. Coraz częściej donoszą nam o nowej plowok. Niemców. Ostatnio np. około Urzędu Celnego w Brzezinach Śląskich został odesłany z powrotem do Niemiec urzędnik kopalniany Wilhelm Gebauer, zam. w Michałkowicach.

Gebauer, widząc, iż żadne perswazje, by go przepuszczono do Polski z materiałem niemieckim, nie pomagają, dał wyraz swej złości w ordynarnych wymysłach, skierowanych pod adresem urzędników Polaków i Polski. Bezczelny Niemiec m. in. powiedział: „Ładne porządki dzieją się w Polsce, ale już nie długo, bo wkrótce Górny Śląsk przypadnie z powrotem do Niemiec“.

Z zajścia spisano protokół i „proroczy“ Niemiaszek przed Sądem będzie się musiał tłumaczyć ze swego powiedzenia. (s)

Z Pszczyńskiego

Zbiórka na polskie gimnazjum w Bytomiu.

Z inicjatywy p. Adama Dzióbka nauczyciela szkoły powszechnej im. Św. Jana Kantego w Piasku, złożyli na polskie gimnazjum w Bytomiu kwotę 14,50 zł., koło miejscowe Z. O. K. Z. w Górze zebrało 4.— zł., na wniosek p. Kapały urządzono doraźną składkę na zjeździe delegatów Z. O. K. Z., która przyniosła 21,30 zł. Powyższe kwoty przekazano komitetowi niesienia pomocy kulturalnej dla Śląska Opolskiego w Katowicach, konto czekowe nr. 301 822. (p)

Napad bandycki na plebanję w Woszczycach.

16 bm. w południe dokonano napadu na probostwo w Woszczycach (pow. Pszczyzna). Sprawca, uzbrojony w krótką broń palną, zażądał od gospodyni, siostry nieobecnego ks. proboszcza Zająca, wydania pieniędzy. Steroryzowana Zającowa wręczyła bandycie 1 zł., poczem zbiegł on w kierunku pobliskiego lasu. Zarządzony natychmiastowy pościg za sprawcą nie dał dotychczas wyniku. Ustalono w toku wstępnych dochodzeń, iż w rachubę wchodzić może, jako sprawca tego napadu, niejaką Nowak Jan, lat około 30 liczący, pochodzący z Kochłowic i tam zam. przy ul. Halembskiej Nr. 1, który w ostatnich dniach bez celowo wafesał się w danej miejscowości a w dniu dokonania napadu widziano go w ogrodzie proboszcza. Dalsze energiczne dochodzenia celem ujęcia sprawcy w toku. (p)

Śmierć pod zwalami węgla.

Dnia 18 bm. o godz. 12 rano na kopalni Brada II w Gostyni (pow. pszczyński) wskutek oberwania się kamieni i węgla na filarze zabity został 19-letni wózek Ryszard Szołtysek z Wyr. Obrzuwające kamienie i zwaly węgla zmiażdżyły Szołtykowskią czaszkę, skutkiem czego śmierć nastąpiła na miejscu. Zwłoki jego odstawiono do szpitala Spółki Brackiej w Mikołowie. Na miejsce wypadku zjechał delegat wyższego urzędu górniczego p. Kończak, który przeprowadza dochodzenia. (p)

Z Rybnickiego

Włamali się do warsztatu szewskiego.

Po wybiciu szyby w oknie weszli nieznani sprawcy do wnętrza warsztatu szewskiego Widucha Teobalda w Przyszowicach i skradli kilka par trzewików męskich i damskich oraz 10 kg zelówki, łącznej wartości około 80 zł. W toku dochodzeń znaleziono około 10 mtr. od miejsca czynu 2 kg skóry, która sprawcy najprawdopodobniej w czasie ucieczki zgubili. (r)

Utonął w czasie kąpiel.

W czasie kąpiel w stawie należącym do dworu w Ruptawie utopił się 17 letni Bebek Wiktor, pochodzący z Ruptawy. — Zwłoki po wydobyciu z wody odstawiono do domu rodzicielskiego. (r)

Z Tarnogórskiego

Znaczna kradzież materiałów konfekcyjnych.

Nieznani sprawcy włamali się do składu konfekcyjnego Dubiela Pawła w Radzionkowie przy ul. Św. Wojciecha 124 i skradli kilka zwoi materiału damskiego, większą ilość bielizny i trykotarzy, czem wyrządzili szkodę na około 2.500 zł. (t)

Nie starczyło mu sił do walki z życiem.

Na brzegu lasu, przy szosie prowadzącej do Żygłina, pozbawił się życia wystrzałem z rewolweru „Mauzer“ kal. 7,65 mm. w prawą skroń krawiec i restaurator w Rudnych Piekarach, 45-letni Miedza Tomasz. Zwłoki denata złożono w kostnicy na cmentarzu w Miasteczku. Początkowe dochodzenia wykazały, iż powodem targnięcia się na własne życie był krytyczny stan finansowy i niesnaski rodzinne. (t)

Z Śląska Opolskiego.

Z Gliwickiego.

Małżonkowie O. z Gliwic zaskoczeni zostali na drodze z Pyskowic do Wielowsi przez burzę, wobec czego schronili się do przydrożnej stodoły. Tam żona usiłowała zabić swego męża, zadając mu z tyłu w głowę twardym narzędziem kilka ciężkich ciosów. Mąż zważył się na ziemię, tracąc przytomność. Nazajutrz dopiero przyszedł do siebie, donosząc o całej sprawie policji. Co skłoniło małżonkę do chęci zamord. męża i w tych dziwnych doprawdy okolicznościach, narazie nie wiadomo.

Z Kluczborskiego.

Na szosie pod Dolną Ligotą zdarzył się wypadek samochodowy. Hrabia Prittwitz, właściciel majątku Skalongi, powracając samochodem z zawodów sportowych organizacją hitlerowskich, odbywających się w Kluczborku, wpadł na słup kilometrowy, wskutek czego samochód rozbił się doszczętnie, przykrywając swym ciężarem hrabiego i dwu jego przwiaciół, jadących razem z nim. Ofiary wypadku samochodowego w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala. *

W niedzielę w południe wracał mleczarz z domu maciejowskiego z Kluczborka do domu. Na szosie pomiędzy Górnymi Kujakowicami a Maciejowem został zatrzymany przez trzech bandytów. Pod groźbą wymierzonych rewolwerów zrabowano mu 640 marek zainkasowanych w Kluczborku, pieniędzy.

Z Raciborskiego.

W więzieniu sądowym w Raciborzu odsiada dłuższą karę więzienną leśnicz Glinka. W tych dniach odwiedziła go jego żona wraz z dziećmi. Glinka był właśnie zajęty skrobaniem ziemniaków. W toku rozmowy posprzeczaży się małżonkowie. Wzburzony G. rzucił się na żonę i zadał jej nożem niebezpieczną ranę w szyję. W tej chwili Glinkowa, zboczona krwią, straciła przytomność i runęła w poczekalni. Odstawiono ją do miejskiego szpitala. *

Na przejeździe kolei Studzienna — Kuchelna najechał pociąg na furmankę. Wskutek zderzenia wyrzuceni zostali z furmanki 77-letni Franciszek Jureczka i jego dziesięcioletni wnuk. Na szczęście odnieśli tylko nieznaczne zewnętrzne obrażenia. Szkoły materialne przy zderzeniu nie powstały.

Z Prudnickiego.

Rolnik Józef Langer z Wielkiej Nowejwi wybrał się z furmanką po węgiel na dworzec kolejowy. W drodze spadł z woza i został przejechany. Nieszczęśliwego odwieziono bezzwłocznie do lekarza, który stwierdził już tylko śmierć. *

Pożalowania godny wypadek zdarzył się w Gostomi, gdzie 2-letni synek pewnego gospodarza wpadł do gnojówki i uduśli się.

Eucharystyczny Kongres w Dublinie uwieńczeniem dziejów katolickiej Irlandji.

Na łamach „Schönere Zukunft“ poświęca dr. Antoni Böhm obszerniejsze rozważania znaczeniu kongresu eucharystycznego w Dublinie pod kątem widzenia dziejów katolickiej Irlandji.

„Kongres — pisze mianowicie dr. Böhm — był w świadomości narodowości katolicko-irlandzkiej bezwzruszającym wielkim religijnym świętem wyzwolenia, zamykającym stulecia ucisku... Dzieje Irlandji są bowiem jednym z najwspanialszych dowodów prawdy, że nawet najskrajniejsza brutalność przemocy bezsilna jest wobec ducha i wobec łaski. Od czasu kiedy Irlandja przez wyprawę zdobywcę Henryka II angielskiego (1171—72) popadła w obce panowanie, rozpoczęła się długa droga bolesna tego ludu a ból ten zbiorowy wzmógł się wtedy dopiero do tragedji bez przykładu, kiedy ją Irlandja stawiała opór brytyjskim swoim władcom, którzy ją zapędzili do reformacji. Odtąd w wyrwałej, gorzkiej, stutysięcznych ofiar męczeńskich wymagającej walce, poświęcali katolicy irlandzcy z istotnym bohaterstwem chrześcijańskim mienie, bezpieczeństwo i wolność... Henryk VIII skasował klasztory iryjskie i unicestwił przez to podstawę irlandzkiego wykształcenia i kultury; od końca wieku XVI-go do końca wieku XVIII-go nie odbywało się w Irlandji żadne publiczne nabożeństwo katolickie, nie było katolickiej nauki religijnej ani katolickich seminarjów. Księża irlandzcy, odbywający studia zagranicą, musieli wędrować pokryjomu i w przebraniu z miejsca na miejsce, od roku zaś 1703 wogóle wzbroniono im dostępu do ojczyzny. Wtedy to na głowę biskupa katolickiego nałożyli przesładowcy brytyjscy 1000 marek złotych, na głowę księdza 400 marek złotych na głowę nauczyciela 200 marek złotych.

„Skrachowane egzystencje“, przybyłe z Anglii, t. zw. „księżołowcy“ żerowały na polowaniu policyjnym na księża irlandzkie. Za to Irlandczycy-rene-gaci doczekiwali się wszelkich możliwych korzyści. Każdy więc ksiądz-od-szczepieniec zasługiwał sobie, nie licząc tłustej prebendy, jeszcze na 600 marek złotych wynagrodzenia rocznego, świecki zaś, który przeszedł był na protestantyzm, otrzymywał prawo dziedziczenia sam jeden własności całej pozostałego przy katolicyzmie rodzeństwa. Katolicy nie posiadali żadnych praw politycznych: na 32 „parów“ i 100 „commone-rów“ których Irlandja wysyłała do parlamentu, mieli Irlandczycy katolicy prawo wybierać posłów protestanckich... Ze strony zdobywców i intruzów brytyjskich stosowano jako najskuteczniejszy środek walki najchętniej obszernie konfiskaty na korzyść szlachty angielskiej i protestanckich kolonistów z Anglii i Szkocji.

Ostatecznie przeszło 3/4 ziemi irlandzkiej w posiadanie lordów angielskich, mieszkających w 1/5 poza krajem. Kraj ten wydzierzawiony został irlandczykom, którzy żyli wszakże w niewolniczej dosłownie zależności i nieopisanie nędzy. Głód zmiał setki tysięcy ofiar (jeszcze ostatnie w roku 1845. Emigracja pustoszyła dosłownie Irlandję. W roku 1841 wynosiła jej ludność jeszcze 8 miljonów 200 tysięcy, w następnych latach sześćdziesiąciu ubyło tej ludności okragle 3 miliony 760 tysięcy. Za to w angielskich miastach przemysłowych, a przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych powstawały całe

dzielnice iryjskie“. „Mimo to, dodaje autor, pozostała siła religijna Irlandji, której wielka część Europy, przede wszystkim zaś Niemcy zawdzięczają na-

wrócenie na chrześcijaństwo — nienaruszona. Świadczą o tem imiona, jak Bonifacio, Kolumby, Kiliana, Gallusa, Albiona, Erharda, Fridolina, Wirgiliusa i Dis-

Jakie zmiany przynosi nowela ustawy zabezpieczeniowej?

Z dniem 11 lipca b. r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1932 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych robotników, — wydane na podstawie znowej ustawy Zabezpieczeniowej z dnia 18. VII. 1924 r.

Na podstawie § 1 wyżej cytowanego rozporządzenia ustalona została właściwość terytorjalna działania poszczególnych Instytucji i podinstytucji zastępczych Zarządu Obwodowego.

Instytucjami zastępczymi są: Magistrat m. Katowic, na teren miejski Wielkich Katowic; Magistrat m. Król. Huty na teren miejski Król. Huty; Wydział Powiatowy w Katowicach na teren powiatu katowickiego z wyłączeniem miasta Katowic; Wydział Powiatowy w Świętochłowicach na powiat świętochłowski z wyłączeniem m. Król. Huty; Wydział Powiatowy w Lublińcu na teren powiatu lublinieckiego; Wydział Powiatowy w Pszczynie na teren powiatu

pszczyńskiego; Wydział Powiatowy w Rybniku na teren powiatu rybnickiego; Wydział Powiatowy w Tarnowskich Górach na teren powiatu tarnogórskiego; Wydział Dróg Powiatowych w Cieszynie na teren powiatu cieszyńskiego; Wydział Dróg Powiatowych w Bielsku na teren pow. bielskiego z wyłączeniem miasta Bielska i gmin: Mikuszowice, Stare Bielsko, Wapienica, Aleksandrowice, Komorowice, Kamienica i Bystra; Magistrat miasta Bielska na teren m. Bielska i wyżej wymienionych przyległych gmin.

Podinst. zastępczymi natomiast są: na terenie powiatu katowickiego:

Magistraty w: Siemianowicach, Lagiewnikach, Kamieniu, Brzozowicach, Piekarach, Szarleju, Wielkich Hajdukach, Nowych Hajdukach, Lipinach, Chropaczowie, Brzezinach Śl., Goduli, Rudzie, Wielkiej Dąbrówce, Nowym Bytomiu, Orzegowie.

Na terenie powiatu lublinieckiego: Urząd Okręgowy w Koszęcinie, Urząd gminny w Kaletach i Magistrat w Woźnikach.

boćdusa... Po dziś dzień z 320.000 mieszkańców katolickich Dublina uczestniczy więcej ponad 50.000 codziennie w Mszy św.“

„Heroizm chrześcijański narodu tego wart jest świecić przykładem całemu światu katolickiemu, dziś zwłaszcza, kiedy znów zagraża temu światu przesładowanie“.

Na terenie powiatu pszczyńskiego: Magistraty w: Pszczynie, Mikołowie, Bieruniu Starym, Urząd Gminny w Kobiórze, Urzędy Okręgowe w: Wyrach, Nowym Bieruniu, Imielinie, Pawłowicach, Podlesiu, Tychach, Orzeszu, Łaziskach, Mizerowie, Śmiłowicach i Piotrowicach.

Na terenie powiatu rybnickiego: Urzędy Okręgowe w: Rybniku, Popielowie, Radlinie, Wodzisławiu, Jasztarbiu Zdroju, Kornowacu, Czernicy, Czerwionce, Knurowie i Magistrat w Żorach.

Na terenie powiatu tarnogórskiego: Wydział Powiatowy w Tarnowskich Górach i Urząd Gminny w Radzionkowie.

Na terenie powiatu cieszyńskiego: Magistrat miasta Cieszyna, Urzędy Gminne w: Małych Kończycach, Ustroniu, Wiśle, Pogórze, Goleiszowie i Istebnej.

Na terenie powiatu bielskiego: Urzędy Gminne w: Czechowicach, Jasienicy i Miejski Urząd Gminny w Strumieniu.

Tereny działalności poszczególnych podinstytucji zastępczych, wymienionych wyżej, podane zostały już do wiadomości zainteresowanych w drodze publicznego obwieszczenia przez nie same.

Bezrobotny zatem roszczenia swe do zasiłków ustawowych z Funduszu Bezrobocia winien zgłaszać w jednej z wyszczególnionych w niniejszym komunikacie Instytucji względnie podinstytucji zastępczej na terenie której zamieszkuje, przynajmniej 3 tygodnie, inaczej bowiem zgłoszenie to nie będzie ważne i musi być dokonane ponownie we właściwej Instytucji lub podinstytucji zastępczej.

Do ważniejszych zmian wprowadzonych powyższem rozporządzeniem należy skasowanie miesięcznego terminu zgłoszenia przez bezrobotnego prawa do zasiłków od daty zwolnienia z pracy.

A zatem bezrobotni, którzy na podstawie dokumentów t. j. zaświadczeń z pracy mogą udowodnić, iż podlegali obowiązkowi zabezpieczenia z Funduszu Bezrobocia co najmniej przez 26 tygodni w okresie 12-cie miesięcy przed dniem zgłoszenia się do zasiłku (za tydzień uważa się 6 dni pracy łącznie z przypadającym na dzień pracy świętem) mogą, poczynając od dnia 11 lipca b. r. zgłaszać swe roszczenia do zasiłków ustawowych a we właściwych Instytucjach lub podinstytucjach zastępczych, t. j. w tych, na terenie których zamieszkuje przynajmniej 3 tygodnie.

W przyszłości, poczynając od dnia 11 lipca rb., bezrobotni, zgłaszając roszczenia swe do zasiłków ustawowych, obowiązani są przedstawiać, przyjmującej te zgłoszenia Instytucji względnie podinstytucji zastępczej, prócz dowodu osobistego, względnie innego urzędowego zaświadczenia tożsamości osoby i zaświadczenia o czasie zamieszkiwania w danej miejscowości i stanie rodzinnym, następujące dokumenty: zaświadczenie pracodawcy o zwolnieniu z ostatniej pracy oraz poprzednich prac według nowego wzoru, ustalonego § 7 cytowanego Rozporządzenia Ministerjalnego, w którym to zaświadczeniu podany być musi przeciętny dzienny zarobek za okres ostatnich 13 tygodni, podlegających zaliczeniu do zabezpieczenia.

Zaświadczenie takie również powinno stwierdzić, że bezrobotny co najmniej przez 26 tygodni (156 dni) w ciągu 12-tu miesięcy przed dniem zgłoszenia do Inst. (podinst. zastępczej) swego prawa do zasiłków z Funduszu Bezrobocia podlegał obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia. (Za tydzień uważa się 6 dni pracy, przyczem przypadające na dzień pracy święto zalicza się jako dzień pracy).

Deklarację podpisaną własnoręcznie lub zgłoszoną do protokołu, sporządzonego w Inst. względnie podinst. zastępczej, że poza zarobkiem z pracy najmniej nie posiada żadnych innych źródeł utrzymania, względnie, że przeciętny tygodniowy dochód z tych innych źródeł w okresie ostatnich 13-tu tygodni nie przekraczał 6-ciodniowego przeciętnego zarobku dziennego w tymże okresie.

O sposobie obliczania wkładek zabezpieczeniowych przez Zakłady Pracy należnych Funduszowi Bezrobocia oraz nadsyłania zawiadomień o przyjętych i zwolnionych przez nie robotników Zarząd Obwodowych wyda w czasie najbliższym osobny komunikat.

Listy naszych Czytelników.

Z ruchu N. Ch. Z. P. w Bielszowicach.

Z początkiem b. m. o godz. 19 przy licznych udziałach członków i sympatyków odbyło się zebranie miesięczne miejscowego Koła N. Ch. Z. P. na sali p. Copika w Bielszowicach. Zebranie zajął prezes koła p. Gutek witając obecnych i powiatowego referenta p. Gole, który z kolei wygłosił b. zajmujący referat o sytuacji gospodarczej i politycznej w państwie. Referat wysłuchany został przez zebranych z ogromnym zainteresowaniem, czego dowodem były huczne oklaski oraz głośnie zabierane w dyskusji. W wolnych głosach przemawiali między innymi pp. Skrzypiec i Gałazka a zwłaszcza ten

ostatni poruszył brudną hecę polityczną „Polonii“ i „7 groszy“ przeciwko władzom państwowym, a w szczególności przeciwko miejscowej władzy komunalnej w sprawie rodziny Grabińskich z Bielszowic na skutek czego zebrani postanowili zapomocą niniejszego zwrócić się do władz z apelem, żeby zabroniły robienie rozgrywek politycznych w tak nieczystym sposób z wypadków podobnych jak sprawa Grabińskich, i ukróciła raz na zawsze uprawianie bandytyzmu prasowego przez niektóre pisma. Po podziękowaniu p. Goli za referat i zebrany za przybycie zebranie zamknięto.

Bojkot Gdańska przez społeczeństwo Śląskie.

W wielu już wypadkach kiedy szło o interes ogólnonarodowy i o zamianę festowaniu solidarnych uczuć społeczeństwa polskiego względem jawnych lub ukrytych wrogów polskości, społeczeństwo Śląskie występowało żywiołowo z pełnym zrozumieniem swych obowiązków obywatelskich, wyprzedzając szereg innych ziem i województw. Podobnie ma się dziś sprawa, gdy chodzi o Gdańsk. W okresie bieżącego tygodnia 15 miejscowości Górnego Śląska przystąpiło się znowu do akcji bojkotu towarów i lotnisk gdańskich. Tak oto województwo Śląskie w przeciągu mniej więcej miesiąca czasu oświadczyło się w 92 gminach za zdecydowaną walką gospodarczą z nielojalnym względem Rzeczypospolitej Wolnym Miastem. Za akcją bojkotu opowiedziały się i czynnie do

niej przystąpiły wszystkie najpoważniejsze polskie związki i organizacje bez względu na różnice przekonań i zainteresowań.

W liczbie gmin, które ostatnio zdeklarowały swe przystąpienie do akcji bojkotu widzimy na terenie powiatu katowickiego Bielszowice, Katowice, Przelajka, świętochłowski: Nowy Bytom, rybnickiego: Przyszowice, Wodzisław, Parusowice, Pstrązna, Książenice, pow. pszczyńskiego: Urbanowice, tarnogórskiego: Stare Cechłó, lublinieckiego: Kochcice, Kalety i z pow. bielskiego: Jaworze.

Zaznaczyć należy, że wszędzie kolportowane są specjalne ulotki propagandowe wydane przez Związek Obrony Kresów Zachodnich.

Rozmaitości.

Jak szybko rosną rośliny?

Tempo, w jakim rosną rośliny, jest rozmaite. Nasze rośliny krajowe rosną przeciętnie na godzinę o 0,3 mm., a nawet mniej. Są wszakże rośliny, rosnące znacznie szybciej. Tak np. rośnie lodyga dyni w godzinie mniej więcej 6 mm., a niektóre grzyby i odmiany bambusu rosną jeszcze znacznie szybciej. Bardzo szybko rosną pręćki niektórych odmian traw, bo aż 1,8 mm. w minucie, wystrzelają one zatem formalnie z rośliny, lecz trwa to tylko kilka minut. W niezbyt silnie wahającej się temperaturze zdźbło żyta najszybciej rośnie o północy, po zachodzie słońca rośnięcie zmniejsza się a między 15 a 17 ustaje prawie całkowicie, by o 23 nanowo się rozpocząć. Także drzewa rosną w godzinach nocnych najszybciej.

Plaga koników polnych.

W Ameryce w stanie Manitoba plaga stanowią koniki polne. Niszczą one ogromne obszary pól, mimo, że rząd dostarczył farmerom wielkich ilości trucizny do rozlania po polach. Posucha i upały powiększają niebezpieczeństwo. Wedle obliczeń, koniki polne zniszczyły 15 do 20 proc. spodziewanych zbiorów. Plaga ta nie nawiedziła prowincji zachodnich od lat 25-ciu.

Składajcie datki na pomoc dla bezrobotnych

Konto P. K. O. 307.795.

Książka o doli chłopów w Bolszewji.

Stanisław Przybyłowski. „Chłopi pod panowaniem bolszewickim”. Wydanie drugie, skrócone i poprawione z przedmową Antoniego Anusza. Warszawa 1932 str. XII + 167. Cena 2 zł. Do nabycia w Księgarni Wojskowej, Warszawa, Nowy Świat 69.

Celem tej książki jest zaznajomienie czytelnika z położeniem chłopów w Rosji Sowieckiej. W naszej literaturze komunistycznej książka ta zasługuje na uwagę przede wszystkim ze względu na osobę autora, który, jak sam pisze na wstępie (str. 2), wyjechał do Rosji Sowieckiej na wiosnę 1928 r. jako sympatyk ustroju radzieckiego i przebył tam dwa lata. Zajmując w Sowietach stanowisko urzędowe, związane ze sprawą agrarną, miał możliwość dokładnie poznać cały system bolszewicki nie tylko pod względem teoretycznym, lecz i praktycznie, gdyż z tytułu swego stanowiska był zmuszony bezpośrednio stykać się i obcować z sowiecką masą chłopską.

Praca S. Przybyłowskiego składa się z 3-ich części.

W pierwszej części autor rozwiązuje pytanie, czy chłopowie sowieccy mają jakąkolwiek władzę?

Zaznajamiając czytelnika w zarysach ogólnych z konstytucją sowiecką i systemem wyborczym, autor na podstawie bogatych materiałów wyjaśnia praktyczne znaczenie ustrojowych zasad bolszewickich w stosunku do sier rządzących zarówno jak i chłopów. Szczegółowo autor wyklada aktualną kwestię utrzymania przez bolszewików władzy nad 120-miljonową rzeszą chłopską drogą stosowania podziału chłopów na 2 grupy i 6 klas, oraz wyjaśnia mało znane systemy rządzenia Stalina, oparte na bezwzględnej i nieograniczonej dyktaturze. Zaokrągleniem części I-iej jest rozdział „Co mówią bolszewicy między sobą o chłopach”, gdzie oświetla zakulisową działalność rządzącej kilki partyjnej, żerującej na ciemnocie chłopstwa i wbrew hasłom oficjalnym, uniemożliwiającej jego zorganizowanie.

Część druga dzieła jest poświęcona zagadnieniu agrarnemu, mianowicie „czy chłopowie wieccy mają ziemię i czy pod rządami bolszewickimi mogą korzystać z owoców swej pracy”?

W tej części autor w obszernej analizie podaje bogaty materiał, dotyczący stosunków agrarnych, panujących w latach ostatnich, kiedy bolszewicy z całą energią przystąpili do walki z chłopską własnością prywatną i rozpoczęli ją

przekształcać na gospodarstwo kolektywne. Oświetlając ten proces wszechstronnie, autor wyczerpuje go szkiecem praktycznym i życiowym przez zdarcie zasłony z owej tajemniczości, jaką bolszewicy starają się okrywać istotę sowieckich stosunków wewnętrznych. Tu autor drogą syntetyczną wyjaśnia i w całej pełni pokazuje faktyczne oblicze zawiątej agrarnej polityki bolszewickiej, uprawianej pod złudnym hasłem reform socjalnych.

W części trzeciej autor oświetla położenie wsi i miast sowieckich, pogrążonych w nędzy, skutkiem osobiwej gospodarki bolszewickiej. Cennym dorobkiem autora są spostrzeżenia ilustrujące psychiczny stan mas chłopskich i robotniczych, wytwarzający specjalną atmosferę socjalną i nasuwający głębokie myśli o przyszłości i losach narodu rosyjskiego. Często tę kończy autor ciekawymi spostrzeżeniami o charakterze Kominternu, Międzynarodówki Chłopskiej i o wycieczkach, zwiedzających Rosję Sowiecką.

Książkę autora należy zaliczyć do prac pierwszorzędnej wartości. Materiał w niej zawarty jest tak obfity, że stanowi poważną kopalnię dla wszystkich myśli głębszych, samo przez się nasuwających się w związku z poruszoną zagadnieniami.

Mówiąc o istotnej wartości książki, nie można pominąć milczeniem pewnych usterek o charakterze czysto metodycznym.

Praca autora miałaby całkowitą przejrzystość i jasność, gdyby częste i nieraz olbrzymie cytaty były podawane w dopiskach po uprzednim ich streszczeniu w tekście. Wpłynęłyby to bowiem na jednolitość myśli i stylu autora, przywanego właśnie tekstem pochodzenia obcego.

Wogóle książka autora zasługuje na wielkie uznanie i jako praca źródłowa winna zainteresować jak najszersze koła czytelników, zwłaszcza, że całość dzieła posiada charakter żywy i obrazowy.

Wychodząc z założeń praktycznych, byłoby nader pożądanym, aby ta książka znalazła silne poparcie i wprost z natarczywością była propagowana w naszym społeczeństwie i nie tylko wśród inteligencji, lecz w sferach robotniczych, wiejskich i wśród młodzieży.

Praca autora nie tylko winna się znaleźć we wszystkich bibliotekach lub czytelniach, zwłaszcza ludowych, lecz przez działaczy społecznych może być wykorzystana jako świetny materiał do odczytów, referatów i pogadanek.

Antoni Starodworski.

Polacy na Śląsku Opolskim a wybory do parlamentu niemieckiego.

Centralny komitet wyborczy wydał do ludu polskiego w Niemczech odezwę, w której wzywa do udziału w wyborach do parlamentu niemieckiego w dniu 31 lipca i oddania głosów na własną listę polską. W odezwie tej czytamy:

„Mimo szykan i łamania ordynacji szkolnej budujemy nasze prywatne szkoły i nctwo powszechne i kładziemy podwaliny pod utworzenie prywatnego polskiego szkolnictwa średniego.

Wytrwale toczymy walkę o należne nam prawa w kościele, a przedewszystkiem o opiekę religijną, sprawowaną przez duszpasterzy Polaków. W trosce o potrzeby religijne ludu polskiego na Śląsku, gdzie lud nasz jest w większości, czynimy zabieg o utworzenie w ramach kościelnej prowincji wrocławskiej diecezji opolskiej z biskupem Polakiem na czele i polskiej akademii duchownej w Opolu.

Tę raz podjętą walkę o należne nam prawa narodowe prowadzić będziemy nieustannie. Walcząc zaś o zdrowie mo-

ralne naszych polskich rodzin, przeciwstawiając się germanizowaniu ludu polskiego, podjęliśmy również walkę o ziemię, chleb i pracę dla robotnika i rolnika polskiego.

Wspólnym naszym wysiłkiem zabiegać musimy o poprawę ciężkiej dolę i swobodę rozwoju kulturalnego zarówno wielkiej masy ludu polskiego na ojczystej ziemi, jak i wielkich polskich rzesz pracujących, rozsiansych w całych Niemczech.

Polacy w Niemczech! Wielokwiekowe doświadczenie przodków naszych uczy nas, że **dolę naszą tylko własnymi siłami możemy sobie polepszyć.** Przez tłumny udział w głosowaniu dajcie świadectwo, że sprawa polska postępuje naprzód.

Bracia i Siostry! W dniu 31 lipca spełnicie Wasz obowiązek narodowy, oddając głos Wasz na listę polską, nawołując obałamuczonych i ospałych braci naszych, by głosowali tylko na listę polską. Niech Bóg pomaga naszej sprawie!”

Wybitny Francuz o pracy księży polskich we Francji.

W ostatnim numerze wydawnictwa paryskiego „Amis de la Pologne” (Nr. 6—7 za czerwiec—lipiec) w artykule p. t. „Les cadres des colonies polonaises” poświęca p. dr. Georges Mauco, profesor przy Ecole Normale w Auteuil, pracy księży polskich we Francji następujące uwagi:

„Polacy mają swych księży, którzy są prawdziwymi wodzami duchowymi kolonii i których wpływ jest bardzo wielki na robotników. Do księdza Polak się odnosi w małych lub wielkich zagadnieniach życia codziennego. Do niego zwraca się o radę w sprawie dokumentów stanu cywilnego, karty tożsamości, wypadku przy pracy lub umowy pracy, w sprawie wysyłki swych oszczędności, sprowadzenia rodziny. Książd wystę-

puje często z interwencją u pracodawcy lub u władzy administracyjnej w wielu sprawach. Ma on trudne zadania kierownictwa moralnego oraz pocieszenia nieszczęśliwych i chorych. Zajmuje się wypadkami porzucania rodziny, tak częstymi wśród imigrantów, wdowami, sierotami. Z pomocą nauczycieli i sióstr polskich organizuje i prowadzi towarzysztwa katolickie, obchody. Udziela rad towarzystwom wzajemnej pomocy, sportowym, teatralnym i t. p. Trzeba żyć jakiś czas z tymi kapelanami kolonii polskich, aby mieć pojęcie o różnorodności ich zadań, ich zapale i poświęceniu, z jakim zazwyczaj oddają się sprawie. Wyjaśnia to ich autorytet i to poważanie jakim cieszą się u swoich rodaków.

Kronika gospodarcza.

Polski węgiel do Irlandji, bekony do Anglii.

W związku z wojną celną, narzuconą Irlandji przez Wielką Brytanię pod postacią 20 proc. opłaty celnej od wszystkich towarów i produktów, przywożonych z Irlandji do Wielkiej Brytanji otwierają się nowe widoki dla wywozu polskiego węgla.

Rząd irlandzki zamierza odpowiedzieć na brytyjskie represje celne, represjami ze swej strony i w tej mierze rozważa projekt sprowadzenia węgla zamiast z Wielkiej Brytanji z innych krajów europejskich, w tej liczbie przede wszystkim z Polski. Wreszcie wojna celna między Irlandją a Wielką Brytanią stwarza również pomyślnie widoki dla zwiększenia wywozu bekonów polskich do Anglii, która odtąd zaniecha zakup bekonów irlandzkich, które staną się najdroższymi i nie będą mogły więcej konkurować ani z bekonami duńskimi, ani polskimi.

Położenie w polskim przemyśle węglowym.

Położenie w przemyśle węglowym w czerwcu w porównaniu z majem uległo poprawie. Uwidaczniało się to głównie w zwiększonym zbyciu na rynku wewnętrznym, w mniejszym stopniu w wywozie. W związku z powyższym wydobycie węgla w czerwcu w porównaniu z majem wzrosło o 147 tys. ton, względnie o około 7 proc. i wynosiło 2.116 tys. W wyniku pewnego ożywienia na rynku wewnętrznym zbytu węgla w kraju wzrósł w czerwcu w porównaniu z majem dość poważnie, a mianowicie o 180 tys. ton i wynosił 1.143 tys. ton. Wywóz węgla wykazał nieznaczna poprawę; w czerwcu wywieziono ogółem 819 tys. ton, t. j. o 75.000 ton więcej w stosunku do maja, przyczem wzrost dotyczył głównie Norwegji i Austrii.

Dotądnie saldo bilansu handlowego.

Bilans handlowy za czerwiec br. wynosi w wywozie 77.504.000 zł, w przywozie 71.951.000 zł. Saldo dodatnie wynosi zatem 5.553.000 zł. — Ogólne saldo bilansu zagranicznego jest w pierwszym półroczu br. dodatnie i wynosi 104.894.000 zł.

Przewóz na kolejach w maju.

Z danych o przewozach kolejowych w maju b. r. wynika, że koleje przewiozły w tym miesiącu przeciętnie 8.733 wagonów dziennie, co w stosunku do maja roku ubiegłego wykazuje zmniejszenie o 3.892 wagony przeciętnie dziennie, tj. o 30,8 proc., a w porównaniu z kwietniem br. o niżej; ta wynosi 1.14 w zony ziemniaki, tj. 11,6 proc. Najwięcej spadły przewozy węgla, bo o 1.205 wagonów przeciętnie dziennie mniej, niż w maju ub. r. i przewozy produkcji przemysłowej o 402 wagony mniej.

Polski węgiel w Argentynie.

Do portu w Buenos Aires zawinął okręt norweski „Boyard” z ładunkiem polskiego węgla w ilości 5000 ton, przesłanego dla firmy argentyńskiej „Corporación Argentina de Combustibles” przez Polskie Kopalnie Skarbowe S. A. na Górnym Śląsku (Skarboferm). Formalności płatnicze tej pierwszej węglowej transakcji handlowej polsko - argentyńskiej zostały załatwione za pośrednictwem Banku polskiego P. K. O. w Buenos Aires. Wprowadzenie węgla polskiego na rynek argentyński należy zawdzięczać inicjatywie przedsiębiorstwa R. P. w Buenos Aires, którego referent handlowy, p. Dymitr Iwaszkiewicz, nie szczędził zabiegów i starań w tym kierunku. Przy wyładowaniu węgla zatrudniono przeważnie robotników emigrantów polskich. Wraz z pierwszym transportem węgla polskiego przybył do Argentyny przedstawiciel „Skarbofermu” dr. Ottom Hubicki, były konsul R. P. w Jerozolimie i Medjołanie.

Sowiety z Polski sprowadzają świnie.

Jak się dowiadujemy, ostatnio Polska łącznie z Lotwą nawiązała rokowania handlowe z Rosją Sowiecką w celu dostarczenia przedstawicielstwu handlowemu Sowietów w Rydze 10.000 sztuk świń, oraz większych ilości mięsa konserwowego. Rokowania te podobno doprowadziły już do pomyślnych wyników.

Z Wydawnictw.

Wiadomości statystyczne.

Dnia 15. bm. wyszedł z druku zeszyt 20 Wiadomości Statystycznych wydawnictwa Głównego Urzędu Statystycznego, ukazującego się w językach polskim i francuskim 3 razy na miesiąc. Zeszyt 20 Wiadomości Statystycznych z dnia 15 lipca br. zawiera w tablicach i wykresach ostatnie dane, dotyczące: stanu gospodarczego Polski oraz państw zagranicznych w zakresie produkcji, handlu, komunikacji, cen, pracy, zrzeszeń gospodarczych, kredytu, demografji i zdrowotności oraz dział: różne.

Wydawnictwo: Katolika Polskiego, Górnoszlązaka, Gońca Śląskiego, Katolika Śląskiego i Gwiżdki Śląskiej.

Za redakcję odpowiada: Franciszek Godula — Król. Huta.

Nakładem: Zjednoczone Wydawnictwo Gazet, Spółka z ogr. odp., Katowice, ul. św. Stanisława 4, tel. 14-14 i 156.

Katowice, Batorego 2, tel. 878.

Drukiem: Drukarnia Śląska, S-ka z ogr. odp.

Przegląd religijny

Dzień prasy katolickiej w Japonji.

Biskupi katolicki w Japonji postanowili zorganizować na terenie całego cesarstwa dzień prasy katolickiej, który odbył się 5 czerwca. Dzień ten udał się całkowicie i wykazał dużą energję licznych katolików. W Osaka studenci rozdawali setkami egzemplarze gazety katolickiej „Nippon Kattoriku Shinbun”, redaktor centralnego biura prasy katolickiej, ksiądz Tagushi, japończyk i inni księża wygłosili w szeregu miast liczne przemówienia, w których zaznaczyli, jak wielkie znaczenie dla akcji katolickiej ma prasa. W dniu tym arcybiskup de Gue-

briant, kierownik Misyj Zagranicznych z Paryża, nadesłał z Moskwy depezę. Miesiąc przedtem ks. arcybiskup de Guebriant podczas swojej podróży triumfalnie witany był w Tokio.

Aktor i poeta zakonnikiem.

Pisma paryskie donoszą, że znany francuski aktor i poeta Henri Vermeuil wstąpił do surowego zakonu Kartuzów. Fakt powyższy wywołał zrozumiałą sensację zwłaszcza w kołach literacko-artystycznych, w których Vermeuil był cenionym dla swej wielostronnej i ruchliwej działalności.